

סדר הלימוד ליום יב לחודש

ביאור על הזוהר הקדוש: המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים בידוע שנשמתו מכנסת ישראל – אבל המתמנה בכלי חמס נשמתו משורש נחש – הבונים מוסדות התורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם למשול עליהם ביד חזקה המה ה"גיבורים" מהערב רב

איתא בכתם פז הגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמוהר"ר שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר בר יוחאי, וז"ל בדף פה: אית ערבוביא מסטרא דנחש ואית ערבוביא מסטרא דע' ממנן על אומין דדמו לחיון ובעידן, ואית ערבוביהא דשדין ורוחין ולילין וכוהו מעורבבין בישראל וכו', הם הם הנקראים ערב רב הם אשר החריבו מקדשינו ועוד היום רבים מה בישראל הם המראים תומה ותחתיה תעמוד הבהרת, כאשר יתבאר בהדיא בחמשת מלכי הקליפה אשר יזכור, ומאלין דאשתארו מנהון בגלותא רביעאה אינון רישין בקיומא סגיא ואינון קיימין על ישראל כלי חמס, אמר כי אלה הרודים בעם ישראל בפרך לא מבני ישראל המה וזה להם האות כי כל המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם בידוע שנשמתו "מכנסת ישראל" כי מרחמם ינהגם, אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס נפשותיהם באה משורש נחש וכו', המין השלישי נקרא גבוים וביאר מי המה אלה ואמר עלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם הם דור הפלגה שבאו מנמרוד הוא היה גבור ציד כמו שביארו להמרד העולם לפי הב"ה בדור הפלגה אנשי "השם" אשר אמרו הבה נבנה לנו וכו' ונעשה לנו "שם" להפרידה מאלוף וכו', ואמר שמהם הם אותם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות השמים

בהם ספר תורה ועטרת על ראשו, ואין כוונתם רק לקנות להם שם ולא לשם שמים כי כן עשו בוני המגדל וכו'. כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם המה הגיבורים המתגברים על ישראל העניים המורדים ועלייהו איתמר והמים גבר מאוד מאוד על הארץ הם מיוחסים אל המים הדזדונים מי המבול לא אל מי התורה הנקרא מים חיים, עכ"ל.

בזמן שהערב רב הם ראשים על ישראל כאילו שולטין על הקדוש ברוך הוא

ומה כתיב קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב דלא אתקריאו קהלה וחיבור עד דאתעבר מנהון ערב רב כביכות בזמנא דמתערבין ביניהו כאילו לא הוו גוי אחד, ובג"ד קחו מאתכם תרומה ולא משותפו אחרא דלא בעינא לשתפא אחרנין ביני ובינייכו, ולא עוד אלא כד ערב רב אינון מעורבין בישראל מה כתיב (איכה א') היו צריה לראש, וישראל בתר דמתעברי מינייהו אלין מה כתיב שאו את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד אלא דאמר קודשא בריך הוא אנא בעי לדיירא עמכון הדא היא דכתיב (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד אלא כד בני ישראל בגלותא עלייהו איתמר מי מעכב שאור שבעיסה, והא אוקמוה מארי מתני' בזמנא דערב רב אינון ראשים על ישראל כביכול כאילו (ס"א עבריין שולטני דקודשא בריך הוא) עבדין שלטנו בקודשא בריך הוא ויעלון במשפטי כוכביא ומזלי ובג"ד צווחין ואמרין (ישעיה כ"ו) ה' אלהינו בעלונו אדונים זולתך.

(זוהר פרשת פנחס רעיא מהימנא)

יותר מעכבין את ישראל בגלותא הערב רב מהאומות העולם

ובגין דערב רב אינון שאור שבעיסה ואינון אומין דעלמא דמיין למוץ יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור שבעיסה מעכב, דאינון דבקין בישראל כשאור שבעיסה. אבל אומין עכו"ם לאו אינון אלא (תהלים א') כמוץ אשר תדפנו רוח.

רעיא מהימנא פרשת פנחס

כל טוב שעושין הערב רב עושין רק לתועלת עצמן

ויפן כה וכה וירא כי אין איש אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דלהון באורחין דילהון איש לבצעו מקצהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע, אלא כולהו צווחין בצלותין ביומא דכיפורי ככלבים, הב הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבנו לחיים, ואינון עזי נפש ככלבים דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתה לקודשא בריך הוא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים דאתמר בהון (תהלים ק"ו) ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, ואינון ערב רב, דכל חסד, דעבדין לגרמייהו עבדין.

(תקוני זוהר תקונא שתיתאה דף כ"ב ע"א וע"ב)

